همانا مَثَلِ صاحب قرآن، مانند صاحب شترانِ زانوبسته است؛ اگر مراقبشان باشد، آنان را نگه می‌دارد و اگر رهایشان کند، می‌روند

از ابن عمر رضی‌الله‌عنهما روایت است که رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: «إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ، إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ». یعنی: «همانا مَثَلِ صاحب قرآن، مانند صاحب شترانِ زانوبسته است؛ اگر مراقبشان باشد، آنان را نگه می‌دارد و اگر رهایشان کند، می‌روند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم کسی را که قرآن را آموخته و به تلاوت آن خو گرفته است - چه از روی مصحف و چه از حفظ - به صاحب شترانی تشبیه کرده‌اند که زانویشان با طناب بسته شده است. اگر مراقبشان باشد، می‌تواند آنان را نگه دارد و اگر زانوبندشان را باز کند، می‌روند و رها می‌شوند. به همین ترتیب، اگر صاحب قرآن به تلاوت آن مداومت ورزد، آن را به یاد می‌آورد و اگر آن را رها کند، فراموش می‌کند. پس تا زمانی که مراقبت و تکرار باشد، حفظ نیز باقی است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5658